

ра неприклоненъ, заповѣда да го привързатъ на едно колело, което бѣше набыто съ остри желѣза, приличны на ръжнѣ и ножове, и да въртѣтъ това колело, което като се обвързаше рѣжаше мѹчениковото тѣло, и го дробѣше на части (пърчетъ). А свѣтлый Георгій търпѣше юнашки, първо извика съ голѣмъ гласъ, а послѣ съ молеше на богати-хо, да го укрѣпи, и остана безгласенъ и нечувственъ като чи спѣше. А царя като се радваше и мислеше чи е умрѣлъ Георгіе, заповѣда да го отвържатъ, а самъ отиди въ капището аполоново. И тосъ часъ въздѣха съ заоблачи, станаха страшни громове, и много челоувѣци чѹха гласъ отъ горѣ, който дѣмаше: небойся Георгіе, азъ съмъ съ тебѣ. И послѣ като се разѣсни явися ангелъ божій при онова колело, и рече: радвайся Георгіе, тосъ часъ мѹченика слѣзи отъ колелото, цѣлъ и здравъ безъ никакъвъ ранъ, и отиде въ онова капище. А царя и другите цю бѣха тамо, като го видѣха, зачѣдиха се и двамъ челоувѣци: Анатолій и Протелеонъ повѣрваха ко Христа, които тосъ часъ по-сѣкоха, споредъ царското повелѣніе. Тога царя заповѣда да ископатъ дълбока трапъ, да го напълнѣтъ съ варъ да фърлѣтъ свѣтаго въ-тре, да налятъ вода и да покрѣятъ трапъ, да сѣди тамо Георгій три дни додѣ съ стопѣтъ и костите мѹ. Но въ третѣа день като от-криха трапъ, Георгій излѣзна здравъ и неповреденъ. Послѣ го обѣли въ желѣзниѣ нагроушени обѹщи и го вѣали да тича съ тѣхъ. А свѣ-тый мѹченикъ Георгій тычаше, и дѣмаше: тычай Георгіе тычай, да по-стигнишь онова, което желаешь. И като не се повреди свѣтлый Геор-гій отъ това, тога царя доведи едного магіосника да напои свѣтаго съ утравъ смѣртоносна, но и отъ това не мѹ стана нищо; Послѣ Ге-оргій отиде въ Аполонското капище и като се помоли на бога, падна-ха сичките богове на земятъ и се строшиха. Тога царицата Алек-сандра повѣрвала ко Христа, и тосъ часъ была посѣчена отъ царя. И като видѣ царя чи се мажи не ще можѣ да побѣди свѣтаго, по-велѣ да го посѣкѣтъ съ ножъ. И тъй свѣтлый мѹченикъ Георгій быде посѣченъ въ мѣстѹзъ Априліа въ 23 день. Но който иска да види сич-ките мѹ чѣдеса, той да прочете неговото житіе: защото тѣка се напи-сани възо и не сичките.

Христіане! видѣхтели мажките, чѣдесата и добрините на свѣ-таго мѹченика Георгіе, чѣхтели неговото голѣмо търпѣніе? подража-вайте го прочѣе и вѣи: защото ветхите челоувѣци не писали мажките на свѣтіите за друго нѣщо, само за да живѣеме и нѣи като тѣхъ съ тър-пѣніе и добрини. Сега нѣма мѹчителѣ да ни гонѣтъ и мажатъ за нашатъ вѣръ, нити имаме нѹжда да се мажиме, само иска богъ да ходиме по неговымъ законъ, какъвто дѣма самъ: ако ма обычате пазѣ-те монте заповѣди. За тъй трѣбъ като истинни христіани да имаме